

Beszámoló
A GYÜLEKEZETI VERSSZOLGÁLAT
első félévéről

2015. június 21. – 2015. december 31.

Több mint fél év telt el a versszolgalat indulása óta, és szeretném megköszönni mindazok segítségét, akik ebben valamilyen formában részt vettek.

Elsőként köszönöm **lelkipásztorunk támogatását**, aki lehetővé tette, hogy ez a régi-új szolgálati terület újraindulhasson. Gyülekezetünket olyan gazdag, sokrétű szolgálat és missziói tevékenység jellemzi, amelybe új szolgálati terület – különösen istentiszteleti kereteken belül – már igen nehezen illeszthető. Ezért is vagyok hálás azoknak a segítőknek, akik **más szolgálatuk ellátása mellett** vállalkoznak versmondásra is. Másfelől nagy öröm, hogy a versszolgalatba olyan gyülekezeti tagokat is sikerült bevonni, akik eddig kevésbé voltak reflektorfényben, és ez az alkalmankénti szolgálat a **gyülekezethez való kapcsolódás új lehetőségét** jelenti a számukra. Legfőképp mégis **az Úrnak vagyok hálás**, aki a kezdeti nehézségeken átlendítette és megtartotta ezt a szolgálatot, hiszen nem egy alkalommal rendelt ki erre testvért anélkül, hogy én kezdeményeztem volna. Kérem továbbra is az Ő vezetését, áldását, s arra kérem, formáljon, segítsen bennünket mindaddig, míg versszolgalatunk az Ő dicsőségét szolgálja.

Úgy terveztük, és ettől a továbbiakban sem kívánunk eltérni, hogy – ha egy mód van rá – bizonyossággal egybekötve, esetleg a dicsőítés részeként vagy más megbeszélte módon átlagosan **havonta egy alkalommal** kerül sor erre a szolgálatra, de az Úr kegyelméből és váratlan segítők révén volt olyan hónapunk, a december, amikor három alkalommal is hallhatott verset a gyülekezet.

A versszolgalat **2015. június 21-én indult** Reményik Sándor *Kegyelem* című versével. Honlapunkon ennél a dátumnál jelenleg is megtalálható a versszolgalattal kapcsolatos tájékoztató, ahogyan imaházunk előterében is olvasható a versszolgalati felhívás és az ezzel kapcsolatos elérhetőség.

A következő hónapban, júliusban **Pfliegel Tibor** hozott nekünk verset. Augusztusban **Varga Kornél** bizonyossággal egybekötött versmondását hallottuk, s nagyon örülök, hogy sok nehézségen túljutva újból megerősítette őt az Úr. Szeptemberben **Cseh Marika néni** olvasta fel Herjeczky Géza költeményét az istentisztelettel egybekötött óvodai évnnyitón. Októberben **Surányiné Tünde** szavalata hangzott el. Novemberben és decemberben **Vojkovics Gyöngyi** osztotta meg velünk saját költeményeit. Hálás vagyok, hogy decemberben **Kovács László** nagykőrösi testvérünk is egy Ady-verssel zárta a bizonyágtételét.

Köszönjük a háttérben munkálkodók között Nagy Gusztáv honlapon végzett munkáját, a gyülekezet **technikusi csoportjának** kivetítéseit és a **gyülekezeti tagok versajánlásait**, köztük Somogyi Haroldét, aki egész köteteket küldött már a szolgálat számára. Köszönjük **Antoni Andreának** a karácsonyi koncert nyitóversét Szabó Gyula színművész felejthetetlen előadásában.

Fontos megemlíteni és megköszönni a **gyülekezeten kívüli biztatásokat**. Elsők között állt a szolgálat mellé **Győri Kornél** nagykőrösi lelkipásztor, teológus, hittudományi szerző, és azóta is hónapról hónapra az ő közvetítésével jutnak el hozzánk **erdélyi testvérek hasonló szolgálatának versajánlásai**.

Köszönjük azok megtisztelő figyelmét és támogatását, akik az **internetes istentisztelet** révén kerültek kapcsolatba a versszolgálattal. Különös véletlen is kapcsolódik ehhez. Augusztusban egy gyülekezeti tagunk, Mongyiné Noémi kérésére menyegzőre kerestünk megfelelő verset, és sok más között felmerült Reményik Sándor *Csendes csodák* című versének ötlete. Épp ezen a héten kaptam egy levelet **Hatvanból, Vincze Annától**, aki internetes követőként ugyanezt a költeményt ajánlotta versszolgálatunk figyelmébe. Mint utólag megtudtam, az esküvői köszöntés végül ezzel a verssel hangzott el. Köszönjük távoli testvérünknek a „véletlen” megerősítést.

A mai istentiszteleten lelkipásztorunk az *Énekek éneke* gyönyörű soraiból idézett, amely szintén a költészet műfajában íródott. Sokszor tettem már fel magamnak a kérdést, hogy van-e Istentől ihletett vers a Biblián kívül is, és vajon miről ismerhető fel. Szólhat-e Isten művészi alkotásokon keresztül is hozzánk? Szólhat-e a zenéből, dalból, költeményből? Közvetíthet-e Tőle jövő üzenetet, tartalmat egy fali dombormú? Szólhat-e hozzánk művészi ihletettséggű fotók, kisfilmek és

egy harmonika által, ahogyan például az a közelmúltban is történt. A kérdés kézenfekvő, mert – ahogyan nemrég az efézusi kegytárgykészítőkkel kapcsolatosan Sámuel is elmondta – amit emberi kéz alkotott, nem lehet nagyobb az embernél. Isten nélkül még a legmívesebben összerakott vers, művészi alkotás sem más, mint saját érzéseink, gondolataink kivetítése.

Szigeti Jenő adventista lelkész, teológusprofesszor, az egyházi művészet és vallásos irodalom kiváló szakértője szokta mondani, hogy a művészi alkotás különös misztériumban, valahol a fizikai és a szellemi világ találkozásánál jön létre – **Isten kegyelméből**, aki miután megteremtette az embert a föld porából, Életet, Szent Lelket tud vinni holt szavak halmazába is, hogy az, továbbadva, csodálatosan munkálja az erre fogékony emberi szíveket. Az ilyen alkotás ritka adomány, értékes ajándék. Definíciója végtelenül egyszerű: Istentől ihletett az a műalkotás, az a vers, amely Hozzá visz közelebb – és az emberekhez, ahogyan ezt a két főparancs is megfogalmazza.

Nagy öröm, hogy már a versszolgálat kezdetén találkoztam a gyülekezetben olyanokkal, akiket szerzőként is megismerhettem. Pedig verset írni nem könnyű. „Istenadta” képesség és az Ő különös kegyelme kell hozzá. Babits Mihály három évtizedes költői múlt után sem röstell ezért imádkozni. Halála előtt két évvel írta a Jónás könyve végére a *Jónás imája* című verset: azt a fohászt, amely azóta is érvényes útmutatás lehet minden keresztény költő számára.

Hadd kezdjem ez évi szolgálatunkat most ezzel a verssel, s kívánom, hogy **minél többször szóljon hozzánk az Úr az Igéből, a zenéből, az elhangzó énekekből és olykor a versből is.**

Kada Erika